

B3

B3

B3

A3

A3

B4

B4

A4

4

B5

A5

1

DOORLOG AAN DEN OORLOG!!!

DISGULSIE

ORGAN

int.
Soc. Geschiedenis
Amsterdam

UITGEGEVEN DOOR LINKSE ARBEIDERS.

No. 33.-

October '35.

Het "Socialisme" in de Sowjet-Unie.

Veelmeer wij de aanhangers van Sowjet-Rusland zouden geloven, dan zou men dat begrip zijn het "socialisme" op te bouwen, op grondslagen welke daarvoor reeds zijn gelegd.

Welke zijn dan wel deze grondslagen en in hoeverre verschillen zij van die der kapitalistische maatschappij.

In de kapitalistische maatschappij kennen wij twee klassen, welke elkaar op leven en dood bestrijden, Bourgeoisie en Proletariaat.

Zij die de productiemiddelen bezitten en zij die er van beroofd zijn. Het proletariaat gaat dagelijkse ruittransacties aan met zijn tegenstander de bourgeoisie. De proletariër ruilt zijn arbeidskracht, zijn eenheidswaard tegen een hoeveelheid geld, zijn arbeidsloon. Dit loon ruilt ontstaat het kapitaal, daar de arbeider meer arbeid aan de maatschappij geeft, als dat hij er door middel van zijn arbeidsloon aan had onttrokken, hij zou er dus meer arbeid, oftewel meer waarde.

De arbeider verkoopt zijn arbeidskracht alleen omdat hij geen andere is van de productiemiddelen, omdat zijn privaatbezit uit niets anders bestaat als uit zijn arbeidskracht. Om dus in zijn levensonderhoud te voorzien verkoopt hij deze voor een hoeveelheid geld, zijn arbeidsloon, hij is dus loonarbeider. En daar duizenden met hem in dezelfde positie verkeeren, verzet hij met hen een klasse welke dezelfde economische belangen met elkaar gemeen hebben.

De bourgeoisie vormt eveneens een klasse, die dezelfde economische belangen gemeen hebben, n.l. als bezitters der productiemiddelen. De bourgeoisie heeft dan ook een machtig geweldapparaat om dit bezit te verdedigen, de moderne Staat. De Staat is dus een apparaat wat tot taak heeft om elk geschil tuschen bourgeoisie en proletariaat ten gunste van de bourgeoisie op te lossen, met alle haar ten dienste staande middelen.

Dit zijn zoo in het groot de grondslagen der kapitalistische maatschappij.

Waarop berust dan wel "het wordende socialisme" der Sowjet-Unie.

Localis we gezien hebben bestaat er in het kapitalisme de loonslaven-
 mij, als gevolg van de scheiding tusschen product en producent.
 Maar ook in de Sowjet-Unie heerscht loonslavernij. Zelfs in de pers
 van de vrienden der Sowjet-Unie wordt dat bevestigd. Zoo lezen we in de Tri-
 buna van 23/7'55 het volgende: "Wachter wordt dat bevestigd, het steeds
 naar haar waarde betaald. In de verhouding van de arbeidskracht tot de
 roebel, tot dat van de volmatroos (115) roebel, drukt dan ook de volmatroos
 van de waarde van de arbeidskracht van de volmatroos tot die van de
 roebel uit".

Tot zover de Tribune. Te zien dus dat de Tribune erkent dat ook in
 Sowjet-Rusland de arbeider voor zijn arbeid een bevoegdheid moet betalen,
 zijn arbeidsloon. Dat dus ook in de Sowjet-Unie de arbeider niets anders
 bezitten dan hun arbeidskracht en dus gescheiden zijn van de productie-mid-
 delen.

Het proletariaat is dus niet de bezitter der productie-middelen ook
 als dat vaak wordt verteld, maar bezitter van zijn arbeidskracht.
 Maarvoor nu al die leugens, waarvoor die volmatroos - verhouding,
 want wat men aan de leugens, waarvoor die volmatroos - verhouding,
 kant. Zoo lezen we echter in een door de V.I.L. uitgegeven brochure over
 de grondslagen van het arbeidsloon in de Sowjet-Unie het volgende: "Het voor-
 naamste onderscheid van het arbeidsloon in de Sowjet-Unie en in het kapitalisme
 bestaat daarin, dat in de Sowjet-Unie de arbeidskracht naar waarheid is,
 die aan een kapitalist te koop wordt aangeboden, en even verhoogd: "Het prole-
 tariaat is de bezitter der productie-middelen".

Tanner het nu wat productie-middelen".
 Maar hoe het nu bezitten en bezochten, dan zou volgend ons toch de eer-
 ductiemidelen zou bezitten en bezochten, dan zou volgend ons toch de eer-
 ste voorwaarden zijn overheffing der loonslavernij, opheffing der uituiting.
 Maar naar, in Rusland bouwt men het socialisme en iedereen die dat
 durft tegen te spreken is contra-revolutionair of fascist.
 Men wil het socialisme opwerpen op dat wat juist voor het kapitalis-
 me de eerste voorwaarden is, n.l. dat het proletariaat gescheiden is van de
 productie-middelen.

Men wil het socialisme opwerpen op de grondslag van de kapitalisti-
 sche warenproductie. Voor ons is het dan ook begrijpelijk dat ook in Rus-
 land zich de wettelijke van die warenproductie doorzetten. Zoo zien we dan ook
 dat de prijs van alle artikelen, van alle waren, evenals in elke kapitalis-
 tische warenproductie worden bepaald door de waarde der waren, n.l. de wer-
 veelheid menselijke arbeid welke er in steekt. Omdat dus de waarde van de
 arbeid bevat dan de andere, kost ook de een meer dan de andere (n.l. de
 zion van de markt welke de prijs wel eens boven en onder de waarde kan doen
 dalen of stijgen).

In daar de arbeidskracht in de Sowjet-Unie evenals in elke warenpro-
 ductie een waar is, zoo is het dan ook volkomen begrijpelijk, waarom zich in
 Rusland de differentiatie (ongelijkmatigheden) der loonen niet kan verhinderen.
 Daar ook in Sowjet-Rusland de een arbeider meer arbeid doet dan de andere
 arbeider, drukt dit zich nu eveneens in de prijs van die arbeid, het ar-
 beidsloon. De differentiatie is dan ook een volkomen normaal verschijnsel
 bij elke industriële ontwikkeling. Want als men een land als Rusland niet
 industrialiseeren, een land wat voor het over grootste gedeelte nog foodaal
 was, dan krijgt men natuurlijk een enorme menschenstroom van het land naar
 de steden, deze menschen gaan in de fabrieken werken, er moeten scholen komen
 om deze menschen rekenen en schrijven te leeren, want zij moeten toch een
 machine kunnen bedienen en een teekening kunnen lezen.

Tevens moeten de huizen verbouwd worden, gas, waterleiding, rioleringen,
 worden, dat de elementaire behoeften waaraan voldaan moet worden.
 Maar ook in de Sowjet-Unie heerscht loonslavernij. Zelfs in de pers
 van de vrienden der Sowjet-Unie wordt dat bevestigd. Zoo lezen we in de Tri-
 buna van 23/7'55 het volgende: "Wachter wordt dat bevestigd, het steeds
 naar haar waarde betaald. In de verhouding van de arbeidskracht tot de
 roebel, tot dat van de volmatroos (115) roebel, drukt dan ook de volmatroos
 van de waarde van de arbeidskracht van de volmatroos tot die van de
 roebel uit".

Tot zover de Tribune. Te zien dus dat de Tribune erkent dat ook in
 Sowjet-Rusland de arbeider voor zijn arbeid een bevoegdheid moet betalen,
 zijn arbeidsloon. Dat dus ook in de Sowjet-Unie de arbeider niets anders
 bezitten dan hun arbeidskracht en dus gescheiden zijn van de productie-mid-
 delen.

Het proletariaat is dus niet de bezitter der productie-middelen ook
 als dat vaak wordt verteld, maar bezitter van zijn arbeidskracht.
 Maarvoor nu al die leugens, waarvoor die volmatroos - verhouding,
 want wat men aan de leugens, waarvoor die volmatroos - verhouding,
 kant. Zoo lezen we echter in een door de V.I.L. uitgegeven brochure over
 de grondslagen van het arbeidsloon in de Sowjet-Unie het volgende: "Het voor-
 naamste onderscheid van het arbeidsloon in de Sowjet-Unie en in het kapitalisme
 bestaat daarin, dat in de Sowjet-Unie de arbeidskracht naar waarheid is,
 die aan een kapitalist te koop wordt aangeboden, en even verhoogd: "Het prole-
 tariaat is de bezitter der productie-middelen".

Tanner het nu wat productie-middelen".
 Maar hoe het nu bezitten en bezochten, dan zou volgend ons toch de eer-
 ductiemidelen zou bezitten en bezochten, dan zou volgend ons toch de eer-
 ste voorwaarden zijn overheffing der loonslavernij, opheffing der uituiting.
 Maar naar, in Rusland bouwt men het socialisme en iedereen die dat
 durft tegen te spreken is contra-revolutionair of fascist.
 Men wil het socialisme opwerpen op dat wat juist voor het kapitalis-
 me de eerste voorwaarden is, n.l. dat het proletariaat gescheiden is van de
 productie-middelen.

Men wil het socialisme opwerpen op de grondslag van de kapitalisti-
 sche warenproductie. Voor ons is het dan ook begrijpelijk dat ook in Rus-
 land zich de wettelijke van die warenproductie doorzetten. Zoo zien we dan ook
 dat de prijs van alle artikelen, van alle waren, evenals in elke kapitalis-
 tische warenproductie worden bepaald door de waarde der waren, n.l. de wer-
 veelheid menselijke arbeid welke er in steekt. Omdat dus de waarde van de
 arbeid bevat dan de andere, kost ook de een meer dan de andere (n.l. de
 zion van de markt welke de prijs wel eens boven en onder de waarde kan doen
 dalen of stijgen).

In daar de arbeidskracht in de Sowjet-Unie evenals in elke warenpro-
 ductie een waar is, zoo is het dan ook volkomen begrijpelijk, waarom zich in
 Rusland de differentiatie (ongelijkmatigheden) der loonen niet kan verhinderen.
 Daar ook in Sowjet-Rusland de een arbeider meer arbeid doet dan de andere
 arbeider, drukt dit zich nu eveneens in de prijs van die arbeid, het ar-
 beidsloon. De differentiatie is dan ook een volkomen normaal verschijnsel
 bij elke industriële ontwikkeling. Want als men een land als Rusland niet
 industrialiseeren, een land wat voor het over grootste gedeelte nog foodaal
 was, dan krijgt men natuurlijk een enorme menschenstroom van het land naar
 de steden, deze menschen gaan in de fabrieken werken, er moeten scholen komen
 om deze menschen rekenen en schrijven te leeren, want zij moeten toch een
 machine kunnen bedienen en een teekening kunnen lezen.

Maar hoe het nu bezitten en bezochten, dan zou volgend ons toch de eer-
 ductiemidelen zou bezitten en bezochten, dan zou volgend ons toch de eer-
 ste voorwaarden zijn overheffing der loonslavernij, opheffing der uituiting.
 Maar naar, in Rusland bouwt men het socialisme en iedereen die dat
 durft tegen te spreken is contra-revolutionair of fascist.
 Men wil het socialisme opwerpen op dat wat juist voor het kapitalis-
 me de eerste voorwaarden is, n.l. dat het proletariaat gescheiden is van de
 productie-middelen.

